

Potret van Rina Molenaar

Rina Molenaar

Directeur-bestuurder Stichting Woord en Daad

Nieuw in de DDB 100

Website: www.woordendaad.nl/

‘Tussen alle verwording van menselijke verhoudingen houdt de goedheid stand. Ze blijft mogelijk, ook al kan ze nooit een systeem of sociaal regime worden. Elke poging om het menselijke helemaal te organiseren is tot mislukken gedoemd. Het enige wat levendig overeind blijft, is de kleine goedheid van het dagelijks leven. Ze is fragiel en voorlopig. Ze is een goedheid zonder getuigen, in stilte voltrokken, bescheiden, zonder triomf.’

In haar column in het Reformatorisch Dagblad citeerde Rina Molenaar eerder dit jaar de Frans-joodse filosoof Emmanuel Levinas. Al meer dan 22 jaar is zij werkzaam bij de stichting Woord en Daad, waarvan inmiddels zes jaar als directeur-bestuurder. Woord en Daad werd in 1973 opgericht door ondernemer Ivo 't Lam en dominee Herman Hegger, vanuit het diepe verlangen verandering te brengen in het leven van mensen die in armoede leven, in nauwe samenwerking met christelijke organisaties uit ontwikkelingslanden zelf. ‘In het vierde jaar van de PABO liep ik zes weken stage in India voor Woord en Daad. Die reis was overweldigend. Ik voel nog die smoezelige handen van al die straatkinderen op mijn arm. De directeur van Word & Deed India waarschuwde ons: “Geef geen geld, dat is maar een tijdelijke

oplossing.” Toen ging ik voor het eerst nadenken over hoe je op een goede manier hulp kunt verlenen. Want zomaar uitdelen werkt niet. Duurzame hulp is veel belangrijker. Dat leerde ik tijdens die stage in het klein. En dat is tot op de dag van vandaag nog steeds een thema.’² Molenaar werd geboren in een predikantsgezin als tweede van negen kinderen. Oprechte interesse in de ander werd haar met de paplepel ingegoten. Na enkele jaren in het onderwijs greep zij de kans om haar communicatietalenten fulltime aan te wenden voor de stichting, waar zij vervolgens in 2018 directeur-bestuurder werd.

Uit hoofde van die functie is zij uiteraard dagelijks bezig met ‘de grote lijnen’ en met overleggen met soms weerbarstige overheden in binnen- en buitenland. Maar het zijn nog steeds die kleine daden van goedheid, door duizenden vrijwilligers én de mensen waarvoor zij zich inzetten, die ontroeren, inspireren en moed geven. ‘Simpel het feit dat de ander je ziet en voor je strijdt. Daden van kleine goedheid zijn niet te organiseren. Evenmin te verbieden of tegen te werken. Ze kruipen namelijk steeds weer omhoog, zoals een platgetrapt grassprietje zich weer opricht.’